

х х х
дай мне руку
у няскладным дотыку слоў
спакой павярхоўны
і маўчанне
як здзічалы конь
у прасторы змяркання
калоціцца ў смуге віхроў

дай мне руку
прадвесне
як досвітак у ранні
ахіляе праменняў пятном
чаканне

х х х
нясла на руках
бязмежнае шчасце
працягвала да нас
свае далоні

калатанне
маленькага сэрца
да болю блізка
сіняўкі вачэй

твае

жыццё абяцала
спаўненне немагчымага

х х х
як няскладныя рыфмы
жыццё
рамонка белых пялёсткаў
абяцанні
бязлітасна час глытае
зацягвае змроку бяльмом
неспакой сэрца
трапятанне жыцця
хваляванні праменняў
твае словы
перахіленую да дна
чашу болю

х х х
ты там

я тут
над звіткам слоў
нясказаных ніколі ў голас

цярэбім час

разгортваю сябе
забытаная
у павуціне дзеён сляды
усё яшчэ
фіялкай між травы расной
палоняць

Мар'я Базылюк

дай мне руку
у несмелым дотыку слоў
макой павярхоўны
і лаўчанне
як здзічалы конь
у прасторы змяркання
калоціцца ў смуге віхроў

дай мне руку
прадвесне
як досвітак у ранні
ахіляе праменняў

чаканне

* * *

мела на руках
бязмежнае шчасце
працягвала да нас
свае далоні

калатанне
маленькага сэрца
да болю блізка
сіняўкі вачэй
твае

жыццё абяцала
спаўненне немагчымага

* * *

як няскладныя рыфмы
жыццё
рамонка белых пялёсткаў
абяцанні
бязлітасна час глытае
зацягвае змроку бяльмом
неспакой сэрца
трапятанне жыцця
хваляванні праменняў
твае словы
перахіленую да дна
чашу болю

ты там

я тут
над звіткам слоў
нясказаных ніколі ў голас
цярэбім час
разгортваю сябе
забытаная
у павуціне дзеён сляды
усё яшчэ
фіялкай між травы расной
палоняць

М. Позышчок